

[Erhard Jakobsen]

dér. Jeg tror, vi skal til for alvor at diskutere det gamle slagord: kan man ikke i højere grad leve af at barbære hinanden? Jeg er lige ved at tro, at med det, dette slagord nu engang dækker symbolsk, ligger noget af løsningen på vores problem. Vi skal i højere grad betjene hinanden og yde service til hinanden i stedet for at lave varer til hinanden, som der alligevel er blevet så mange af, at vi ikke vil være i stand til at beskæftige flere ved at lave dem.

At tale om ØD i den forbindelse er at gå uden om problemet. Centrum-demokraterne kan ikke have spor imod, at man endnu en gang nedsætter et udvalg om ØD. Jeg kan huske mange, der har været i tidens løb. Man skal ikke gøre det for centrum-demokraternes skyld. Jeg tror ikke, der er nogen oplysninger om ØD, som vi er i stand til at få mere ud af end dem, der allerede har foreligget. Og lad mig sige så klart, at det ikke kan misforstås: centrum-demokraterne vil modvirke ethvert forsøg på at undergrave arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet. De begrænsninger, man har aftalt med LO, er i orden, men ethvert forsøg på fra lovgivningsmagts side at gribe ind i arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet vil vi modsætte os, og så kan man i øvrigt diskutere ØD, uden at vi på nogen måde kommer til at genere denne diskussion.

Må jeg om hele vores situation sige, at nogle taler om den, som om det var en katastrofe. Det er en af de behagelige former for katastrofe. Der er vist mange mennesker, der synes, at de har det katastrofalt godt i denne situation. Man taler om krise, og det er der da, men det er da ikke en ødelæggende krise. Det er da ikke en krise, der bringer alle mennesker til tiggerstaven osv. Hvad er det for problemer, vi har? Ja, lad os som en typisk betegnelse sige, at vores problemer består ikke i fattigdom og ikke i mangel. Vores problemer består i overflod, i overskud og i velstand, og det er nu noget rarere at være i en krise, der er opstået på grund af, at vi producerer så meget, at vi næsten ikke kan finde ud af, hvor vi skal gøre af det inden for den verden, naturligvis, der har en levestandard, så de kan betale for disse ting. Vi må jo indtil videre se bort fra andre dele, fordi vi ikke uden videre kan forære tingene væk. Men vores baggrund er ikke den katastrofe, som man kender i østlandene, når høsten slår fejl

osv. og man ikke kan producere det, man skal have. Vi kan producere meget mere end det, vi skal have. Vi kan sætte arbejdstiden ned, uden at vi af den grund skal spise mindre og forbruge mindre. Alt det er baggrunden, og det skal man lige huske, inden man falder i svime over alt det forfærdelige, den socialdemokratiske regering samt alle dens forgængere, der også har medvirket, har bragt dette land, og inden man hengiver sig til spekulationer om nye systemer, der skulle kunne gøre det bedre.

Må jeg så helt på linje med hr. Poul Schlüter opfordre til, at man ikke forskrækket holder sig tilbage fra de store opgaver. Også vi ser hen til, at man nu snart gør en ende på nogle års forsømmelser ved at gøre noget ved byggeriet af atomkraftværker. Og må jeg så lige sige: spild nu ikke tiden ved også at lave folkeafstemning om det. Lad os komme i gang. Det er folketinget, der har ansvaret, og vi skal ikke rende fra ansvaret ved at sige: det er for indviklet for os, det lægger vi ud til dem, der ved mindre om det, end vi selv gør. Det er i hvert fald ikke en logisk måde at løse det problem på.

Lad os komme i gang med atomkraft herhjemme. Man kommer ikke uden om det, og hvorfor skulle vi blive hårdere ramt af noget som helst, end alle andre lande indtil nu er blevet det?

Storebæltsbro på samme måde. Lad os nu ikke opleve den skandale, at man pludselig laver det om, som man 3, 4, 5 gange og gennem en længere periode har vedtaget, fordi nogle forskellige steder får kolde fødder. Man skal navnlig ikke gøre det under henvisning til, at vi ikke har råd. Det er jo helt meningsløst at tale om, at et byggeri, der går mange år ud i fremtiden, og hvis virkninger vil fordele sig gavnligt over en lang, lang årrække, skulle afgøres ud fra, hvor stort underskud der var på statens budget, og hvor stort underskud der var på nationens budget over for udlandet. Det er jo en meningsløs tankegang. Den kunne måske være god for en bankkasserer i Assens i 1880'erne, men den passer sig ikke for en folketingsmand i Danmark i dette år.

Centrum-demokraterne vil generelt stemme for alle de foranstaltninger, som man i tidens løb herinde har fundet var store og gode, og som bidrager til øget vækst og øget velstand. Enhver tale om lavvækst, om nul-